

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4410/2567

นาย น.โจทก์ นาย ณ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

หนังสือรับสภาพหนี้มีข้อความชัดเจนว่าจำเลยยอมรับว่าเป็นหนี้โจทก์ 467,000 บาท จำเลยยอมชำระหนี้ดังกล่าวโดยส่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ จำเลยและโจทก์ลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าวด้วย หนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวจึงถือเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินที่โจทก์สามารถนำไปฟ้องร้องให้จำเลยรับผิดชอบทางแพ่งได้โดยตรง การที่จำเลยส่งจ่ายเช็คพิพาทเพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมตามหนังสือรับสภาพหนี้จึงเป็นการส่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย เมื่อธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค เนื่องจากลายมือชื่อผู้ส่งจ่ายไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ให้ไว้แก่ธนาคาร โดยจำเลยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น การกระทำของจำเลยจึงครบองค์ประกอบความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 (1) จำคุก 5 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่ไม่โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า ก่อนจำเลยทำหนังสือรับสภาพหนี้ ให้ไว้แก่โจทก์ จำเลยเคยกู้ยืมเงินโจทก์หลายครั้งโดยมีได้ทำหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อจำเลยเป็นสำคัญ ต่อมาวันที่ 25 มกราคม 2562 จำเลยทำหนังสือรับสภาพหนี้ และออกเช็ค ไว้ให้แก่โจทก์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า หนังสือรับสภาพหนี้ มีใจความว่า ข้าพเจ้านายณรงค์ศักดิ์ (จำเลย) ขอยอมรับว่าเป็นหนี้นายณนดล (โจทก์) เป็นเงิน 467,000 บาท และในวันทำหนังสือฉบับนี้จำเลยได้รับเงิน 467,000 บาท ครบถ้วนแล้ว จำเลยตกลงว่าจะชำระให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 พร้อมกันนี้จำเลยได้ส่งจ่ายเช็คธนาคาร ท. ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 ส่งจ่ายเงิน 467,000 บาท ให้โจทก์เพื่อชำระหนี้ดังกล่าว ดังนี้ หนังสือรับสภาพหนี้ฉบับนี้มีข้อความชัดเจนว่าจำเลยยอมรับเป็นหนี้โจทก์ 467,000 บาท จำเลยยอมชำระหนี้ดังกล่าวโดยส่งจ่ายเช็คให้แก่โจทก์ จำเลยและโจทก์ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าวด้วย หนังสือรับสภาพหนี้ จึงถือเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินที่โจทก์สามารถนำไปฟ้องร้องจำเลยให้รับผิดชอบทางแพ่งได้โดยตรง เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยส่งจ่ายเช็คพิพาทเพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมตามหนังสือรับสภาพหนี้จึงเป็นการส่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย เมื่อธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คเนื่องจากลายมือชื่อผู้ส่งจ่ายไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ให้ไว้กับธนาคารตามใบแจ้งผลเช็คคืนโดยจำเลยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น การกระทำของจำเลยจึงครบองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 (1) แล้ว จำเลยจึงมีความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องโจทก์มานั้น

ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้บังคับคดีตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น

องค์คณะ

เอกศักดิ์ ยันตรปกรณ · เสถียร ศรีทองชัย · บดินทร์ ตีรารณรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/4410/2567>